

حمله ناوگان عثمانی به جزیره هرمز!

دولت عثمانی (ترکیه) که از زمان جنگ چالدران (اوت سال 1514) به دلیل داشتن اسلحه آتشین (توپ و تفنگ) و از این لحاظ برتری نظامی، به حملات زمینی خود به قلمرو ایران ادامه می داد...

دولت عثمانی (ترکیه) که از زمان جنگ چالدران (اوت سال 1514) به دلیل داشتن اسلحه آتشین (توپ و تفنگ) و از این لحاظ برتری نظامی، به حملات زمینی خود به قلمرو ایران ادامه می داد، در سال 1552 (زمان سلطنت شاه طهماسب صفوی) تصمیم به حمله به جزایر ایرانی خلیج فارس گرفت. بهانه این حمله دریایی اخراج پرتغالی های مسیحی از جزیره ایرانی «هرمز« بود!.

عثمانی در سال 1546 میلادی یمن را تصرف کرده بود و بر دریای سرخ و تنگه کلیدی آن «باب المندب« مسلط شده بود و برای توسعه این متصرفات، قدرت دریایی پرتغال را در برابر خود می دید.

دریاسالار پرتغالی آلفونس آلبوکرک (آلبوکرکی) در سال 1506 جزیره «سکوتره Socotra« در جنوب شبه جزیره عربستان و در سال 1507 جزیره هرمز را متصرف شده بود. پرتغالی ها علاوه بر منطقه گوا در هند، در سال 1511 در «مالاکا« مستقر شده بودند و در هرجا که مستقر می شدند میسیونهای مسیحی هم به تبلیغ و ترویج این دین می پرداختند.

حمله دریایی عثمانی به جزیره هرمز هشتم ژوئیه (17 تیرماه) 1552 و با کمک پاشای مصر (کارگزار عثمانی) آغاز شد، ولی با شکست رو به رو گردید و پیشروی عثمانی در جزیره العرب، به حجاز و یمن محدود ماند. باید دانست که پیش از حمله عثمانی به هرمز، سلیمان پاشا حکمران عثمانی مصر در سال 1538 میلادی برای بیرون راندن پرتغالیها از منطقه «دیو Diu« در گجرات هند، از طریق دریا به این منطقه نیرو فرستاده بود که این نیروها کاری از پیش نبرده بودند.

جزیره هرمز و سایر مناطق ایرانی متصرفی پرتغالیها در خلیج فارس در سال 1621 میلادی- دوران پادشاهی شاه عباس- آزاد و به قلمرو میهن بازگشت داده شدند.